

Ordføreren (*Fr. Andersen* [Holbæk A.]): Som det fremgaar af Betænkningen, er der ved Forhandlingerne i Udvalget opnaaet Enighed om at stille nogle faa Ændringsforslag; disse Ændringsforslag er alle tiltraadt af Socialministeren, og Udvalget er enig om at indstille Lovforslaget til Vedtagelse med de faa Ændringer.

I Betænkningen er nævnt et Par Spørgsmaal, som har beskæftiget Udvalget under dets Forhandlinger. I Lovforslagets § 1, Stk. 2, staar der, at Bestemmelsen ikke kan komme til Anvendelse, naar der i Forvejen er ydet Laan eller Tilskud i Henhold til anden Lovgivning. Man er enig om at opfatte det paa den Maade, at der derved ikke tænkes paa de Tilskud, Kommunerne normalt oppebærer gennem Motorafgifter, Vejfondene o. lign., men at der kun tænkes paa Tilskud i Henhold til særlig Lovgivning, og at det derfor vil være naturligt, naar saadant foreligger, at der skal kunne være Adgang til tillige at benytte nærværende Lov, men i saadanne Tilfælde udkræves Socialministerens Samtykke.

Endvidere fremhæves det, at flere Kommuner, naar Forholdene taler derfor, skal kunne slutte sig sammen om et Arbejdes Udførelse, eventuelt i Fællesskab med et Amt. Men selvfølgelig maa den enkelte Kommune i saadanne Tilfælde redegøre for sin Part af Udgiften og kan kun oppebære Refusion i Forhold dertil og i øvrigt i Overensstemmelse med Lovforslagets Bestemmelser.

Ved første Behandling blev det fra flere Sider — ogsaa fra min Side — paa-peget, at det vilde være ønskeligt at foretage en Ændring i § 2, saaledes at Kommuner, der allerede, inden dette Lovforslag forelaa, har iværksat Arbejder af den i Lovforslaget nævnte Karakter, Arbejder med Henblik paa at bekæmpe Arbejdsløsheden, kunde medtage disse Arbejder under denne Lov, saaledes at der blev Adgang til Refusion for den Del af Arbejdsudgiften, der vilde kunne tages med, hvis dette Lovforslag havde været gældende paa det Tidspunkt. Ihvovæl man har været ganske enig om, at det var naturligt at søge at opnaa noget saadant, har man dog maattet opgive det, idet man har været nødsaget til at erkende, at det vilde volde for store Vanskeligheder en lang Tid efter Arbejdets Ud-

førelse at tage det op til Godkendelse. Der kan derfor kun være Tale om at yde Refusion for den Del af Arbejdet, der fuldføres eller udføres, efter at Loven er traadt i Kraft.

De foreslaaede Ændringer er hverken mange eller omfattende. I § 1, Stk. 1, 2den Linie, har man ved at indskyde Ordene „mindre betydelige“ villet understrege, at det naturligvis ikke skal være store Arbejder, som man normalt udfører, men Arbejder, der er ekstraordinært betonedede.

Den Ændring, der foreslaas i § 1, Stk. 2, sidste Linie, har jeg allerede motiveret i det, jeg før nævnte, at der maatte være Adgang til at tage dette Lovforslags Bestemmelser i Betragtning ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor der i Forvejen var ydet Tilskud, men der kan kun være Tale om Undtagelsestilfælde.

Formanden: Jeg maa udbede mig mere Ro i Salen.

Ordføreren (*Fr. Andersen* [Holbæk A.]): I § 1, Stk. 3, foreslaas ved Ændringsforslag Nr. 3 en ny Redaktion, idet man har villet understrege, at det skulde være af Interesse at faa de flest mulige beskæftiget, at Vilkaarene med Hensyn til Arbejdstid skulde tage Sigte paa noget saadant. Ligeledes har man villet understrege, at det er en Betingelse for at kunne erholde Refusion, at der ved de paagældende Arbejder beskæftiges saadanne, som ellers vilde være henvist til at søge Hjælp hos Kommunen. Og man har anset det for naturligt at bibeholde den Bestemmelse, at der skulde gives de arbejdsløshedsforsikrede et vist Fortrin.

I Ændringsforslag Nr. 4 til Stk. 4 i samme Paragraf er man gaaet over til at beregne Refusion pr. Arbejdstime, medens Lovforslaget oprindeligt regnede med en begrænset Arbejdstid og med Refusion pr. Arbejdsdag. I øvrigt beholder man Inddelingen i forskellige Kommunegrupper, saaledes at Refusionen for Forsørgernes Vedkommende bliver ens, hvad enten det gælder Hovedstadskommunerne, Købstæderne, Marstal eller de bymæssige Bebyggelser. For det øvrige Land bliver Refusionen lidt mindre for Forsørgere end i de førstnævnte Kommuner. Dèr er den 50 Øre, i det øvrige Land 40 Øre. For Ikke-For-